

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Walerian Sanetra (przewodniczący)
SSN Teresa Flemming-Kulesza
SSN Katarzyna Gonera (sprawozdawca)
SSN Kazimierz Jaśkowski
SSN Halina Kiriło
SSN Jerzy Kwaśniewski
SSN Zbigniew Myszka

w sprawie ze skargi Komitetu Wyborczego [...] na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 9 stycznia 2012 r., w przedmiocie odrzucenia sprawozdania finansowego, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 21 marca 2012 r.,

oddala skargę.

Uzasadnienie

1. Państwowa Komisja Wyborcza uchwałą z 9 stycznia 2012 r., podjętą na podstawie art. 84a ust. 1 pkt 3 lit. a i d ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. - Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz.U. z 2010 r. Nr 176, poz. 1190 ze zm.), w związku z art. 2 ust. 2 i art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 20 czerwca 2002 r. o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta miasta (Dz.U. z 2010 r. Nr 176, poz. 1191), odrzuciła łączne sprawozdanie finansowe Komitetu Wyborczego [...] o źródłach pozyskania funduszy oraz wydatkach poniesionych na cele wyborcze w wyborach organów jednostek samorządu

terytorialnego, przeprowadzonych w dniu 21 listopada 2010 r., z powodu naruszenia art. 83 ust. 2 pkt 2 oraz art. 83d ust. 3 Ordynacji wyborczej.

Państwowa Komisja Wyborcza stwierdziła, że Komitet Wyborczy [...] przedłożył Państwowej Komisji Wyborczej łączne sprawozdanie finansowe z zachowaniem terminu określonego w art. 84 ust. 2 Ordynacji wyborczej. Sprawozdanie zostało sporządzone według wzoru określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 listopada 2006 r., zmieniającego rozporządzenie w sprawie sprawozdań finansowych komitetów wyborczych o źródłach pozyskania funduszy oraz poniesionych wydatkach na cele wyborcze związane z wyborami wójtów, burmistrzów i prezydentów miast (Dz.U. Nr 212, poz. 1561). Do sprawozdania Komitet Wyborczy nie załączył oryginałów umów, faktur, rachunków i innych dokumentów dotyczących kosztów i poniesionych wydatków, a także pokwitowań odbioru gotówki wypłaconej osobom fizycznym. Państwowa Komisja Wyborcza w trybie art. 84a ust. 2 Ordynacji wyborczej zwróciła się do Komitetu o uzupełnienie tych dokumentów. Do dnia podjęcia uchwały Komitet nie udzielił odpowiedzi na żądanie Państwowej Komisji Wyborczej. Stanowi to naruszenie art. 84a ust. 2 Ordynacji wyborczej oraz przepisów powołanego rozporządzenia Ministra Finansów i rodzi konieczność dokonania przez Państwową Komisję Wyborczą oceny gospodarki finansowej Komitetu jedynie na podstawie przedłożonych dokumentów.

Na podstawie tych dokumentów Państwowa Komisja Wyborcza ustaliła, co następuje. W sprawozdaniu finansowym Komitet wykazał, że pozyskał środki w kwocie 77.777,06 zł. Pochodziły one, zgodnie z art. 83c ust. 3 Ordynacji wyborczej, z wpłat od osób fizycznych, dokonanych w formie zgodnej z art. 83d ust. 3 Ordynacji wyborczej oraz w terminach zgodnych z art. 83 ust. 2 Ordynacji wyborczej. Środki finansowe Komitetu były gromadzone na rachunku bankowym. Komitet wykazał także przychody w łącznej kwocie 2.751,42 zł, które pochodziły ze zwrotów dokonanych przez kontrahentów Komitetu w związku z błędami w zapłacie wystawionych faktur. Przyjęcie tych środków nie stanowi uchybienia w gospodarce finansowej Komitetu.

Ponadto w sprawozdaniu zostały wykazane także przychody nieprawidłowe, w łącznej kwocie 2.750 zł, które - jak wynika z treści sprawozdania oraz zapisów w

historii rachunku bankowego Komitetu - zostały pozyskane w formie wpłat gotówkowych, dokonywanych w urzędach pocztowych. W ramach tych środków kwota 2.000 zł została zwrócona darczyńcy w terminie określonym w art. 84d ust. 2 Ordynacji wyborczej, natomiast pozostałe środki w kwocie 750 zł zostały przyjęte i wydatkowane na cele związane z wyborami. Stanowi to naruszenie art. 83d ust. 3 Ordynacji wyborczej, zgodnie z którym środki finansowe na rzecz komitetu wyborczego wyborców mogą być wpłacane jedynie czekiem rozrachunkowym, przelewem lub kartą płatniczą.

Na rzecz Komitetu zostały też dokonane po dniu wyborów wpłaty w łącznej wysokości 951 zł. Środki te nie zostały zwrócone darczyńcom, ale przyjęte przez Komitet i wydatkowane na cele związane z wyborami. Stanowi to naruszenie art. 83 ust. 2 pkt 2 Ordynacji wyborczej, zgodnie z którym zabronione jest pozyskiwanie środków finansowych przez komitet wyborczy po dniu wyborów.

Wydatki Komitetu zostały wykazane w łącznej wysokości 77.777,06 zł, tj. równej wysokości wykazanych w sprawozdaniu przychodów. Kwota ta nie znajduje jednak potwierdzenia w zapisach historii rachunku bankowego, a niezłączenie do sprawozdania dowodów potwierdzających dokonane przez Komitet wydatki uniemożliwia ustalenie faktycznej wysokości wydatków lub kosztów Komitetu Wyborczego [...].

W ramach zapisów historii rachunku bankowego Komitetu stwierdzono występowanie licznych wypłat gotówkowych na rzecz osób fizycznych w łącznej wysokości 17.685,80 zł. Wydatki te nie zostały udokumentowane załączonymi do sprawozdania fakturami i rachunkami, a tym samym nie jest możliwe ustalenie, czy zostały wydatkowane na cele związane z wyborami, tj. zgodnie z art. 83 ust. 1 Ordynacji wyborczej.

Koszty kampanii wyborczej nie przekroczyły limitu, obliczonego na podstawie art. 83e ust. 2 i 3 Ordynacji wyborczej oraz art. 24 ust. 5 ustawy o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta miasta, wynoszącego 2.945.420 zł.

Zgodnie z art. 84d ust. 1 Ordynacji wyborczej, kwota w wysokości 1.701 zł, przyjęta przez Komitet z naruszeniem art. 83 ust. 2 pkt 2 oraz art. 83d ust. 2 Ordynacji, podlega przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa. Jeżeli korzyść została przez Komitet zużyta lub utracona, przepadkowi podlega jej równowartość.

2. Skargę na powyższą uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej wniósł w imieniu Komitetu Wyborczego [...] jego pełnomocnik, zarzucając naruszenie: art. 83 ust. 2 pkt 2 oraz art. 83d ust. 3 Ordynacji Wyborczej, poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, oraz art. 32 ust. 1 Konstytucji RP poprzez odmienne potraktowanie Komitetu Wyborczego [...] od innych komitetów wyborczych będących w takiej samej sytuacji prawnej.

Skarżący wniósł o uchylenie skarżonej ustawy i o wydanie postanowienia o przyjęciu sprawozdania finansowego.

Pełnomocnik skarżącego podniósł, że w przedmiotowej sprawie stan faktyczny i prawny jest bezdyskusyjny. Komitet Wyborczy [...] na swoją rzecz 2.750 zł, które zostały wpłacone w inny sposób niż czekiem rozrachunkowym, przelewem lub kartą płatniczą oraz uzyskał 951 zł, które zostały wpłacone po terminie wyborów.

Skarżący podniósł, że zawarta w uzasadnieniu uchwały Państwowej Komisji Wyborczej informacja o wydatkowaniu tych środków na potrzeby Komitetu Wyborczego jest niezgodna ze stanem faktycznym. Wymienione kwoty zostały przygotowane do zwrotu na rachunek bankowy właściwego urzędu skarbowego po uzyskaniu postanowienia o przyjęciu bądź odrzuceniu sprawozdania finansowego. Fakt niewydania tych kwot na potrzeby Komitetu Wyborczego daje się wywieść ze sprawozdania finansowego.

Pełnomocnik skarżącego przyznał, że pozyskanie środków po terminie wyborów stanowi naruszenie art. 83 ust. 2 pkt 2 Ordynacji wyborczej, zaś uzyskanie wpłat na rzecz komitetu wyborczego w inny sposób niż czekiem rozrachunkowym, przelewem lub kartą płatniczą stanowi naruszenie art. 83d ust. 3 Ordynacji wyborczej.

Jednocześnie pełnomocnik skarżącego podniósł, że analiza poszczególnych przepisów stanowiących podstawę prawną uchwały Państwowej Komisji Wyborczej nakazuje dokonanie wykładni użytych w nich terminów „pozyskiwanie” i „wpłata na rzecz komitetu wyborczego”. Ustawodawca stosuje dwa terminy o zbliżonym znaczeniu: przyjmowanie (art. 83c ust. 4) i pozyskiwanie (np. art. 83 ust. 2). Celem ustawodawcy było odróżnienie czynności przyjęcia na rachunek bankowy od pozyskania. Pozyskiwanie jest to przyjmowanie po dołożeniu do tego starań

przyjmującego. Wymaga ono czynnego działania przyjmującego. Wszelkie kwoty, które przyjęte zostały na rachunek Komitetu Wyborczego, nie były efektem pozyskiwania, były efektem autonomicznych decyzji wpłacających. W zaskarżonej uchwale Państwowa Komisja Wyborcza nie wskazała na jakiegokolwiek działanie Komitetu Wyborczego mające cechy pozyskiwania wpłat po terminie wyborów. Przyjęcie tezy, że w przedmiotowej sprawie doszło do pozyskiwania środków finansowych po terminie wyborów, nakazywałoby wyjaśnienie, w jaki sposób Komitet Wyborczy mógłby uchronić się przed takim przyjęciem. Na tak postawione pytanie nie można udzielić odpowiedzi. Pozyskiwanie środków finansowych po terminie wyborów jest działaniem penalizowanym. Niedopuszczalne jest karanie osoby, która nie miała żadnego wpływu na ziszczenie się opisanego stanu faktycznego i nie miała możliwości do takiego stanu nie dopuścić. Przyjęcie na rachunek bankowy kwoty 951 zł nie było wynikiem działań Komitetu Wyborczego ukierunkowanych na pozyskanie tej kwoty, tylko było wynikiem niedopełnienia obowiązków przez bank prowadzący rachunek bankowy i autonomicznego działania osób wpłacających tę kwotę. Tym samym nie zostały spełnione przesłanki art. 83 ust. 2 pkt 2 Ordynacji wyborczej i nie może znaleźć zastosowania art. 84a ust. 1 pkt 3 lit. a.

Drugą podstawą, na której została oparta uchwała Państwowej Komisji Wyborczej, było naruszenie art. 83d ust. 3 Ordynacji wyborczej, co polegało na uzyskaniu na rzecz Komitetu Wyborczego wpłat środków finansowych w inny sposób niż czekiem rozrachunkowym, przelewem lub kartą płatniczą. Obowiązki w zakresie przestrzegania tego przepisu ustawodawca scedował na bank prowadzący rachunek, nakazując taki warunek zawrzeć w umowie o prowadzenie rachunku bankowego. Komitet wyborczy nie może wpływać na sposób, w jaki darczyńcy przekazują swoje wpłaty na rachunek bankowy. Z treści ustawy wynika, że kwoty przekazane w sposób niedozwolony przez ustawę są przekazywane Skarbowi Państwa. Tym samym kwoty te nie są przekazywane na rzecz komitetu wyborczego. Pełnomocnik skarżącego podniósł, że dowodem na to, że kwoty te nie zostały przekazane na rzecz Komitetu Wyborczego jest fakt niespożytkowania ich w kampanii wyborczej. Ze sprawozdania finansowego wynika, że kwota 2.750 zł nie została wydatkowana i została przygotowana do przesłania na rzecz Skarbu

Państwa. Przyjęta na rachunek bankowy skarżącego kwota 2.750 zł nie została przyjęta na rzecz Komitetu Wyborczego. Składające się na nią kwoty wpłynęły drogą pocztową. Pełną odpowiedzialność za jej przyjęcie ponosi prowadzący rachunek bank. Odpowiedzialność Komitetu Wyborczego mogłaby się zrodzić w przypadku, gdyby do przyjęcia takich kwot doszło za wiedzą lub wolą skarżącego. Żaden z tych przypadków nie miał miejsca. W takiej sytuacji Komitet Wyborczy nie może ponosić jakiegokolwiek odpowiedzialności za zdarzenia mające miejsce bez jego zgody, woli i lub świadomości.

Skarżący podniósł ponadto, że z informacji uzyskanych w innych komitetach wyborczych wynika, że we wszystkich zdarzały się wpłaty dokonane przelewem pocztowym oraz wpłaty dokonywane po terminie wyborów. Konstytucyjnie zagwarantowana zasada równości wobec prawa wymagałaby odrzucenia wszystkich sprawozdań finansowych komitetów, u których taki stan faktyczny wystąpił. Takie działanie nie miało miejsca. Stanowi to wskazówkę, że wobec innych komitetów doszło do innej interpretacji przepisów niż wobec skarżącego Komitetu Wyborczego.

3. Państwowa Komisja Wyborcza, odpowiadając na wezwanie Sądu Najwyższego do zajęcia stanowiska w sprawie skargi Komitetu Wyborczego [...] w przedmiocie odrzucenia łącznego sprawozdania finansowego z wyborów samorządowych, przeprowadzonych w 2010 r., wniosła o oddalenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga wniesiona w imieniu Komitetu Wyborczego Wyborców [...] nie mogła zostać uwzględniona.

Podstawą odrzucenia przez Państwową Komisję Wyborczą łącznego sprawozdania finansowego Komitetu Wyborczego o źródłach pozyskania funduszy oraz wydatkach poniesionych na cele wyborcze w wyborach organów jednostek samorządu terytorialnego, przeprowadzonych 21 listopada 2010 r., było naruszenie: 1) art. 83 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. - Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (tekst jednolity: Dz.U. z 2010 r. Nr 176, poz. 1190 ze zm., zwanej dalej Ordynacją wyborczą) – przez

przyjęcie i wydatkowanie na cele związane z wyborami środków finansowych w łącznej kwocie 951 zł, które zostały wpłacone przez darczyńców Komitetu po dniu wyborów na rachunek Komitetu; 2) art. 83d ust. 3 Ordynacji wyborczej - przez przyjęcie i wydatkowanie na cele związane z wyborami środków finansowych w łącznej kwocie 750 zł, które zostały wpłacone przez darczyńców Komitetu na jego rachunek w formie wpłat gotówkowych, dokonywanych w urzędach pocztowych.

Przyjęcie wymienionych środków finansowych na rachunek bankowy Komitetu nie jest kwestionowane przez skarżącego. Podane fakty wynikają z dokonanej przez Państwową Komisję Wyborczą analizy treści sprawozdania finansowego, wykazów wpłat dokonanych przez osoby fizyczne, dołączonych do sprawozdania oraz historii rachunku bankowego Komitetu. W istocie skarżący kontestuje obowiązujący stan prawny oraz wykładnię obowiązujących przepisów przyjętą przez Państwową Komisję Wyborczą. Zarzuty podniesione w skardze na uchwałę PKW nie są trafne.

Nie można podzielić argumentu skarżącego, że zawarcie w umowie rachunku bankowego Komitetu Wyborczego klauzul, o których mowa w art. 202f ust. 2 Ordynacji wyborczej oraz w art. 271 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 2002 r. o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta miasta (tekst jednolity: Dz.U. z 2010 r. Nr 176, poz. 1191), zwalnia Komitet z odpowiedzialności za przestrzeganie terminów i formy wpłat darowizn na jego rzecz oraz przerzuca odpowiedzialność w tym zakresie na bank prowadzący rachunek bankowy Komitetu. Wniosku takiego w nie można wywieść z przepisów Ordynacji wyborczej. Zgodnie z art. 82a ust. 1 Ordynacji wyborczej za gospodarkę finansową komitetu wyborczego odpowiedzialny jest i prowadzi ją pełnomocnik finansowy. Pełnomocnik finansowy powinien kontrolować prawidłowość (zgodność z prawem) przychodów komitetu wyborczego i podejmować stosowne działania w sytuacji stwierdzenia występowania wpłat nieprawidłowych (niezgodnych z prawem) nawet wówczas, gdy bank prowadzący rachunek komitetu nie zwraca darczyńcom tych wpłat.

Komitet wyborczy ma obowiązek wprowadzenia do umowy rachunku bankowego zastrzeżenia o wymaganym ustawą sposobie dokonywania wpłat na rzecz komitetu wyborczego oraz o dopuszczalnym źródle pozyskiwania środków finansowych przez komitet wyborczy, a także o dopuszczalnym terminie

dokonywania wpłat. Nie zwalnia to jednak komitetu z odpowiedniego reagowania na wszystkie ujawnione wypadki nieprawidłowego (niezgodnego z prawem) dokonania wpłaty na rachunek bankowy komitetu. W sytuacji gdy wpłaty nieprawidłowe są przyjmowane przez komitet wyborczy i wydatkowane na kampanię wyborczą, komitet musi się liczyć ze skutkami określonymi w art. 84a ust. 1 Ordynacji wyborczej, czyli z odrzuceniem sprawozdania finansowego przez organ wyborczy.

Przepis art. 84a ust. 1 pkt 3 Ordynacji wyborczej w sposób kategoryczny nakazuje odrzucenie sprawozdania finansowego komitetu wyborczego w sytuacji, gdy Państwowa Komisja Wyborcza stwierdzi, że zostały spełnione przesłanki prawne, o których w nim mowa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 sierpnia 2007 r., III SW 5/07, OSNP 2008, nr 13-14, poz. 207). Według art. 84a ust. 1 pkt 3 lit. a Ordynacji wyborczej, Państwowa Komisja Wyborcza ma obowiązek odrzucić sprawozdanie finansowe w każdym wypadku, gdy stwierdzi, że komitet wyborczy pozyskiwał lub wydatkował środki finansowe z naruszeniem art. 83 Ordynacji wyborczej, czyli także wówczas, gdy pozyskiwał środki finansowe po dniu wyborów. Z art. 83 ust. 2 pkt 2 Ordynacji wyborczej wynika bowiem, że zabronione jest pozyskiwanie środków przez komitet wyborczy po dniu wyborów.

Umowa między bankiem a komitetem wyborczym ma charakter cywilnoprawny i może rodzić ewentualną odpowiedzialność banku z tytułu braku należytego wykonania postanowień tej umowy. Jeżeli w wyniku zaniedbań banku prowadzącego rachunek komitet wyborczy poniósł szkodę (np. wskutek przepadku na rzecz Skarbu Państwa niezwróconych w odpowiednim terminie nieprawidłowych wpłat), może domagać się od banku stosownego odszkodowania na drodze cywilnoprawnej (art. 471 k.c.). Okoliczność ta nie uchyla jednak obowiązku Państwowej Komisji Wyborczej odrzucenia sprawozdania finansowego.

Nieuzasadniony jest pogląd skarżącego jakoby „przyjęcie” przez Komitet Wyborczy zakwestionowanych przez Państwową Komisję Wyborczą nieprawidłowych wpłat nie oznaczało ich „pozyskiwania” w rozumieniu art. 83 ust. 2 oraz art. 84a ust. 1 pkt 3a Ordynacji wyborczej.

Brak jest podstaw do przyznania racji skarżącemu, że używane przez art. 82 ust. 2 sformułowanie „pozyskiwanie środków” przez komitet może być rozumiane

inaczej niż ich „przyjmowanie” w rozumieniu art. 83c ust. 4 - obydwie te sformułowania (użyte w Ordynacji wyborczej zamiennie w tożsamym znaczeniu) oznaczają wpłatę na konto komitetu. Stosownie do treści art. 83c ust. 3 pkt 2 Ordynacji wyborczej, środki finansowe komitetu wyborczego wyborców mogą pochodzić wyłącznie z wpłat od osób fizycznych oraz kredytów bankowych zaciąganych na cele związane z wyborami, zaś zgodnie z art. 83d ust. 1 Ordynacji, środki na cele wyborcze komitet gromadzi na jednym rachunku bankowym. Przepisy te, odczytywane łącznie z art. 83 ust. 2 pkt 2 Ordynacji, tworzą normę prawną, zgodnie z którą zakazane jest przyjmowanie wpłat od osób fizycznych na rachunek bankowy komitetu wyborczego po dniu wyborów. Do tego rodzaju interpretacji omawianego przepisu prowadzi również wykładnia celowościowa, skoro w myśl art. 83 ust. 1 Ordynacji wyborczej komitet wyborczy może pozyskiwać i wydatkować środki jedynie na cele związane z wyborami. Takiej funkcji nie odpowiada zasilanie konta wyborczego wpłatami pieniężnymi już po przeprowadzonych wyborach.

Zdaniem Sądu Najwyższego, między pojęciami „przyjmowania” oraz „pozyskiwania” środków finansowych przez komitet wyborczy nie zachodzi relacja taka, jaką przedstawia skarżący. Jeśli skarżący nie kwestionuje, że przyjął środki finansowe wpłacone na jego rachunek po dniu wyborów, to tym samym należy przyjąć, że je pozyskał w rozumieniu art. 83 ust 2 pkt 2 Ordynacji wyborczej, a w takiej sytuacji Państwowa Komisja Wyborcza, na podstawie art. 84a ust. 1 pkt 3a Ordynacji wyborczej, była zobowiązana odrzucić sprawozdanie finansowe skarżącego.

Również przyjęcie i wydatkowanie na cele związane z wyborami środków finansowych, które zostały wpłacone przez darczyńców Komitetu Wyborczego na jego rachunek w formie wpłat gotówkowych dokonywanych w urzędach pocztowych, uzasadniało odrzucenie sprawozdania finansowego.

Argument skarżącego dotyczący niewydatkowania pozyskanych nieprawidłowo środków finansowych na kampanię wyborczą nie ma związku z przesłankami ustawowymi odrzucenia sprawozdania finansowego komitetu wyborczego, wymienionymi w art. 84a ust. 1 pkt 3 Ordynacji wyborczej. Według ustaleń Państwowej Komisji Wyborczej teza skarżącego o niewydatkowaniu

nieprawidłowo pozyskanych środków na kampanię wyborczą nie znajduje potwierdzenia w dokumentach finansowych Komitetu Wyborczego [...]. Również w skardze nie przedstawiono przekonujących argumentów (z powołaniem się na odpowiednie dowody), przemawiających za tezą, że środki zgromadzone w nieprawidłowy sposób nie zostały wydatkowane na kampanię wyborczą.

W sprawozdaniu Komitet Wyborczy wykazał jako swoje przychody jedynie środki pochodzące z wpłat pozyskanych w sposób prawidłowy (w kwocie 77.777,06 zł) i w takiej samej wysokości wykazał wydatki poniesione na cele związane z wyborami. Dokonana przez Państwową Komisję Wyborczą analiza historii rachunku bankowego Komitetu Wyborczego dowodzi jednak, że faktyczne wydatki Komitetu na kampanię wyborczą były wyższe. Suma obciążeń rachunku Komitetu Wyborczego wyniosła 84.132,35 zł. Mając na uwadze, że historia rachunku bankowego Komitetu, obejmująca zarówno wydatki wyborcze *sensu stricto* jak i inne wpływy z rachunku Komitetu, nie daje podstawy do ustalenia faktycznej wysokości wydatków Komitetu Wyborczego [...], a jednocześnie do sprawozdania nie zostały dołączone dokumenty poniesionych wydatków (umowy, faktury, rachunki itd.), Państwowa Komisja Wyborcza pismem z 7 listopada 2011 r., zwróciła się w trybie art. 84a ust. 2 Ordynacji wyborczej do Komitetu o udzielenie wyjaśnień i uzupełnień w tym zakresie. Pełnomocnik finansowy Komitetu nie udzielił jednak odpowiedzi, co spowodowało konieczność oceny gospodarki finansowej Komitetu jedynie na podstawie wcześniej przedłożonych dokumentów.

Państwowa Komisja Wyborcza stwierdziła, że zapisy w historii rachunku bankowego nie pozwalają na przyjęcie, że Komitet Wyborczy środki finansowe pozyskane po dniu wyborów albo wpłacone w formie gotówkowej przygotował do przekazania na rzecz urzędu skarbowego tytułem ich przepadku na rzecz Skarbu Państwa. Historia rachunku bankowego zawiera natomiast dowody dokonywania wydatków na cele wyborcze. Ponadto stan końcowy rachunku bankowego Komitetu Wyborczego [...] wyniósł 97,13 zł, co uniemożliwiało zaspokojenie roszczeń Skarbu Państwa na kwotę 1.701 zł, wymienioną w uchwale Państwowej Komisji Wyborczej z 9 stycznia 2012 r.

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że skarżącemu nie udało się zakwestionować w skardze zgodności z prawem zaskarżonej uchwały Państwowej

Komisji Wyborczej z 9 stycznia 2012 r. tak co do podstaw faktycznych jej podjęcia jak i co do zastosowania przepisów prawa obowiązujących w czasie poddawanego ocenie stanu faktycznego.

Sąd Najwyższy nie mógł odnieść się do zarzutu naruszenia art. 32 ust. 1 Konstytucji w następstwie rzekomo nierównego traktowania Komitetu Wyborczego [...] w porównaniu z innymi komitetami wyborczymi znajdującymi się w takiej samej sytuacji faktycznej i prawnej. Zarzut nierównego traktowania nie został poparty żadnymi dowodami ani nawet szczegółowym opisaniem okoliczności, które uzasadniałyby tezę, że Państwowa Komisja Wyborcza odmiennie potraktowała różne komitety wyborcze.

Z tych względów – podzielając stanowisko zawarte w zaskarżonej uchwale państwowej Komisji Wyborczej – Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.